

Figueres agredolça

El pla de govern ha de fer-se públic aviat i ha de justificar el silenci programàtic de l'estiu

Canvi de formes, d'actituds i sensació de millora de l'esforç empàtic en els primers cent dies del govern quadripartit. Els canvis de formes en els plens denoten un escenari diferent, però fets, el que es diu fets, de moment pocs. Han estat dies d'estiu, amb un funcionament força a salt de mata, amb més treball intern de planificació que de realitats palpables.

Els crits, insults i retrets de la jornada de presa de possessió de la nova alcaldessa Agnès Lladó ja feia preveure una arrancada de mandat dificultós per a la majoria al govern. El principal grup de l'oposició no va donar ni trenta segons de treva al quadripartit. Va considerar d'entrada que el seu foragitament era "poc ètic" i, des del discurs mateix en la presa de possessió, va anar a sac.

Aquell 15 de juny, Lladó sortia de la sala de plens una bona estona després d'haver acabar l'acte de proclamació, acompanyada del seu home i el regidor Quiroga i es va trobar el cap de la Guàrdia Urbana que li oferia protecció policial. Ella es va negar a anar acompanyada cap a casa. Volia normalitat des del primer dia. L'endemà al matí, va tornar a rebutjar, per segon cop, l'oferta quan es va trobar membres del cos a la porta de casa. No es pot negar que els crits, els insults i les empentes havien donat una sensació de rebuig, agressivitat i indignació generalitzada que, en els cent dies primers de mandat, no ha acabat semblant realment tan arrelada al teixit social de la ciutat com alguns titulars periodístics, que va generar aquell principi de curs, podien fer creure.

La pugna per les contrasenyes dels comptes de les xarxes corporatives entre els que entraven i els que sortien, juntament amb la circumstància que només dos regidors de l'anterior govern es van avenir a fer un traspàs de poders respectuosament institucional i serè, descriu perfectament l'agror del grup municipal guanyador de les eleccions derivat del seu foragitament inesperat. Però ells només han intentat posar la música del preludi. La lletra la hi han de posar els que arriben per quedar-se quatre anys i, de moment, no ho han fet.

El govern quadripartit sembla que ha usat tot aquest temps per preparar el pla de govern. Del discurs de presa de possessió es deduïa que el seu disseny seria més ràpid d'allò que ha acabat sent. Sembla, però, que ja està enllestit. El govern vol presentar-lo als seus treballadors abans de fer-lo públic a través de la premsa, diuen que aquest dimecres

Durant tot aquest temps, la nova alcaldessa ha mantingut el rictus asserenat que va gastar des de la mateixa presa de possessió i s'ha esforçat a no abandonar. Al juliol va regalar-nos convocatòries múltiples de ple en pocs dies –que van semblar un càstig per als opositors–, i també va oferir-nos, informativament parlant, temes cridaners, dels que faciliten el titular, com l'assumpte de "les factures al calaix".

També hi ha hagut la batalla dels sous. No hi ha faltat la demagògia habitual i els balls de xifres acompanyats de taules comparatives. Tampoc hi ha faltat la pèrdua de memòria de qui entra i ja no recorda allò que havia defensat a l'oposició. Res que no hagi passat altres cops. Un clàssic de cada canvi de cadires.

Els plens –en només cent dies se n'han fet sis– han passat a tenir un nou ritme, amb menys formalismes, amb la voluntat d'escurçar-los sense perdre temps de debat. Tenir només dos grups –i, per tant, dos portaveus– també ho facilita.

Han estat cent dies de planificació, de posada al dia i també de prendre algunes decisions simptomàtiques. Amb la batalla per la construcció de la nova escola Carme Guasch el nou govern ha canviat d'estratègia, ha alliberat la presó i ara ja li busca un nou espai per fer-ne més via; quant a les zones verdes i blaves també s'ha optat per un canvi de tendència. Les grans decisions sobre la mobilitat han d'arribar, tot i que l'anunci de l'obertura del tram baix del carrer Sant Pau denota l'entrada de criteris nous. La batalla contra l'incivisme que genera brutícia i el que traspua delinqüència haurà de ser una constant. No n'hi haurà prou de fer notar el foc d'encenalls dels altres; caldrà demostrar que les teves solucions no ho són també, de foc d'encenalls. Després de la calor, han d'arribar els propòsits. S'haurà de veure què diu el full de ruta del quadripartit i quina és l'estratègia de l'oposició.

Poques coses són tan clares com que s'ha de deixar d'amanir la vida política figuerenca amb salsa agredolça, aquella substància llefiscosa popularitzada per la primera generació de restaurants xinesos arrelats a Catalunya, que no permetia acabar de saber si el seu gust anava o tornava.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-09-2019, Pàgina 22

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1668815-figueres-agredolca.html>